

Spasen šedí v šedi

Umbrtka

Šly domy bez pastýře svartvečerem
Mířily do polí a řek
Tak jako já, oděný v touze obnažit
Ty bledé hlízy
Řežavé zárodky masívů chvil

Do habrů mrak pak zapustil
Tyče z grafitu, dlouhý vlas šelem
Vodu, jež zřekla se bílé řízy
Byť v kostel zatéká častěji
Nežli světlo --

Zaprášených vět lomození
Mysl mou svedlo
Zdobnými síněmi na márách jel jsem
Co táh je nemocných holubů pár
A při té jízdě zase jsem zotvíral
Šustivé knihy a přísliby písmen
Rozpadlých vřesovišť pach
Kde měl být oheň:
Rmutný dar
Kde měl být oheň:
Bludný kal

Vtom
Vidím tě pracovat, ruce v bok
Tvoji kabalou
Vnitroblok
Objevils tichý mezidvůr
Nepatříš tělu, ani v dav
Namísto bible lebky vran
A můr
A slova ze zkroucených trav
Když odvalíš
Za městem trám
A zříš

Zvrátil jsem hlavu
A spolu s deštěm tvé oči
Do mých se vlily
Jako do proutěných dlaní --
Umbrtko, nesmírný klide v snech běsnivé síly
drásavá setbo do leštěné hladiny ranní
Šedi, která šedí plane

Dnes na své syny pohleď, jak tyjí
Vprostřed svých rejů z číše tvých apatií
A z proměnlivosti tvých podiven
Jež jediná se nemění

Umbrtko, Pane, za sedm let ve skartu
Nenaučil ses nic z toho, zač jsi opěvován;
Plyne z toho jasné ponaučení